

URBÁN JÁNOS

SZERTARTÁS NÉLKÜL

Kosztolányi születésének évfordulójára

*Arcod a vers, életünk a vihar,
Akinek ajka csukott, itt kihál,
Őshonos szó, rím, a tiszta mondat
Fogantatásában ránk mért feladat.*

*Egyetemes csillagok között az út
Panaszos gyermekszíved elé fut,
Jelen vagy, a csöndben is varázslat,
Sistergő ige szaggatja szánkat.*

*Szívünk dobban borvörös lázban,
Muzsikáló hangzavar nyomában
Még szépöröm itt a lány, a cigány,
Érik a szőlő, nyílik tulipán.*

*Mi még érezzük az életnek ízét,
Örökségünk mind az, ami a tiéd,
Itt van velünk, elmozdithatatlan
Évszámokat tartó pillanatban.*

*Ki él, mint éltél, jár a halálhoz,
Hol születted, az álom halálos,
S a nyár szeme tükre villantja,
Élő nevednél ott áll: Szabadka.*

*Szertartás nélkül igazabb emlék,
Mit felfoghat fényedben az elménk;
Végső bizonyosság: tárt kézmozdulat
A versbe szakadt koldusindulat.*